

Fem og Halvfemsindstyvende Møde.

Onsdagen den 23de Marts 1881, Kl. 1.

Sekretæren, Bønsløkke, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af: Forslag til midlertidig Finantslov for Finantsaaret 1881—82.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4071).

Intet Endringsforslag var stillet.

Lovforslagets Paragrafer samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A.) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag til 3die Behandling indkaldtes til i Morgen Middag Kl. 1.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1881 til 31te Marts 1882.

Thomsen: Da jeg igaar forlangte Ordet, var det kun for at gjøre en ganske kort historisk Bemærkning lige overfor de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg); jeg ser ikke, at han er tilstede for Diebliffet, men det gjør for Næsten ikke Noget til Sagen, da det er en rent historisk Bemærkning. Jeg skal nemlig oplyse, at min Sukommelse og hans Sukommelse ere komne til et høist forskjelligt Resultat. Det er noget vanskeligt at erindre, hvad der er passeret for et halvt

År siden, men jeg for mit Vedkommende er ester min Sukommelse ikke i nogenformelt Løvl om, at jeg ikke alene ikke har stemt mod, men har stemt for, at der fra Fellesudvalget, efterat Endringsforslag osv. forelaa, kunde ske Henvendelse til den høie Regjering, til den høitærede Krigsminister, for at der kunde gives ham Leilighed til, om han ønskede det, at faae fornøden Konference med Udvalget. Jeg kan ikke sige Andet, end at jeg er overbevist om, at jeg ikke alene ikke har stemt imod noget Saadant, men endogsaa stemt derfor. Jeg tillader mig at nævne det, fordi jeg ikke ønskede, at det ærede Medlems Paastand skulde staa uimodsagt, men iøvrigt skal jeg saa meget mere, som det ærede Medlem ikke er tilstede, ikke inødegaa, hvad han ellers fremkom med, og jeg kan saa meget roligere undlade det, som det ogsaa paa Andre har gjort det Indtryk, at, hvad han sagde, for en stor Del kun var Gjentagelser af, hvad der stod i Betænkningen, og af, hvad han havde sagt den foregaaende Dag. Det har jeg imidlertid allerede inødegaaet, og jeg kan saaledes henvise til mine Foredrag iforgaars og igaar. Naar det ærede Medlem ønskede, at det Mindretal, for hvilket Udvalgets ærede Ordfører ogsaa er Ordfører, og vi fra vor Side skulde være komne til Enighed i Erkjendelse af, hvorledes Konsekvenserne af Hærløven, forsaavidt de have fundet Udtryk paa Finantsloven, skulde udlægges, er der ingen Løvl om, og det veed det ærede Medlem godt, at vi have bestræbt os for at behandle Spørgsmaalene saa godt, vi kunde; men det er ogsaa et ubestrideligt Faktum, at vi ikke ere bleve enige. Der er vel paa Endringsforslagslisten Spørgsmaal, der ikke vedrøre det allermindste Hærløvens Gjennemførelse, f. Ex. om Albestillæg til Embedsmænd i Krigsministeriet, om Midler til Arbejder ved Revisionen af Arkivet, om Honorarer til Medlemmer af Besigtelseskommissionen og af den militære Hallekommission. En hel Del af de Spørgsmaal, der angaa Afdelingernes Undervisning, og som skule sig under Konto L. m., have, som jeg har oplyst, heller Intetfomhelst at gjøre med selve Hærløven og endnu mindre har nogen af de Poster, der findes paa § 26, Noget dermed at gjøre. Saaledes er det jo klart, at det er urigtigt, naar det ærede Medlem mente, at Beløbet til Forandring af Diserterne paa Hærens Bagladehaandvaaben skulde være en Konsekvens af Hærløven; nei, den er aldeles uafhængig deraf, og enten vi havde Hærløven eller ikke, maatte vi gjøre en saadan Forandring, der alene skyldes den Omstændighed, at Skydningen i forskjellige andre Hæere er gaaet frem. Det Samme gjælder om Stændningen over Landgrunden ved Kongebyets fyldige Indløb, og